

male antal operationer inden for de ressourcer, der er uddannet. Der vil jeg så sige til hr. Jens Rohde: Hvis vi skal tilbage til 1980 – og der må jeg beklage, at jeg ikke var opmærksom på, at hr. Jens Rohde var så langt tilbage i fortiden – var lægeoptaget på uddannelserne faktisk i den sidste halvdel af VK-regeringens tid, i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, dramatisk lavt. Og det er derfor, der faktisk i dag er den mangel, derfor, de nyuddannede læger ikke kommer ud. Derfor har vi et kapacitetspres i det danske sundhedsvæsen, som desværre gør, at det at bruge penge ikke er en løsning.

Til hr. Kim Andersen vil jeg sige, at det var sådan nogle spørgsmål, der næsten svarede sig selv, og de er jo meget morsomme, men jeg behøver næppe at bruge overskridelsen af taletiden til at svare på dem.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu har vi jo fået et helt nyt og meget spændende begreb, der hedder den forkerte patient, ind i billedet, og her er det så, at man sidder og tænker over, om en af grundene til, at den tidligere regering ikke fik nedbragt ventelisterne på sygehusene, var, fordi man har indført det begreb.

Men det er måske også udtryk for en prioritering. Den forkerte patient er måske sorteret fra til fordel for nogle af de pengemæssigt grønne puljer, f.eks. den økologiske frisør, butikken med eksklusivt tøj til 750.000 kr., øget anvendelse af heste i skovbruget og mobilt fårehold på Bornholm. Det er jo en prioritering, der vil noget, at man åbenbart hellere vil bruge penge på de ting end til den forkerte patient.

Jeg vil godt spørge fru Pia Gjellerup, om det er den prioritering, som Socialdemokratiet har gennemført tidligere, og om det er derfor, ventelisterne ikke er blevet nedbragt.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Pia Gjellerup angreb regeringen meget stærkt for at skære på ulandsbistanden og i stedet for anvende pengene for at sikre, at mennesker hurtigere kunne blive behandlet i det danske sygehusvæsen.

Jeg står med en beretning her fra Rigsrevisionen, der kom for en uges tid siden, hvor man kulegravede, hvordan den gamle regering anvendte 11,7 mia. kr. til bistand i år 2000. Det var Socialdemokratiet, der havde ministerposten på det tidspunkt.

Det fremgår bl.a. af denne her uafhængige rapport fra Rigsrevisionen, at der var en kæmpe slendrian, der var en manglende kontrol med, på hvilken måde man brugte pengene.

Kl. 14.20

Man skriver direkte fra Rigsrevisionen på almindeligt dansk, at godt nok havde man en fin strategi for styringen af bistanden, men man anede ikke, om man fulgte sin egen strategi. Man fulgte ikke udviklingen i de resultater, som man opnåede eller ikke opnåede. Der står samtidig, at man ikke vurderede sammenhængen mellem de aktiviteter, der blev gennemført i udlandet, og det pengeforbrug, man havde.

Kort sagt, på almindeligt dansk skriver rapporten, at man ikke anede, om det, man gjorde, var rigtigt og hensigtsmæssigt, og man vidste intet om, hvorvidt den hjælp, man gav på 11,7 mia., blev brugt på en måde, så man fik størst mulig gavn af den.

Derfor kan man altså meget let skære et par milliarder af, hvis man anvender dem effektivt, og det vil den borgerlige regering gøre.

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Jeg kan forstå, at fru Pia Gjellerup mener, at de 1,5 mia. kr. forvrider vores sundhedsvæsen, således at vi kommer til at behandle de forkerte patienter. Så vil jeg gerne spørge fru Pia Gjellerup, hvor mange penge fru Pia Gjellerup mener vi kan tilføre sundhedsvæsenet, uden at vi forvrider sundhedsvæsenet, og uden at vi behandler de forkerte patienter. Jeg vil så spørge, om det er 0,5 mia. kr., vi kan tilføre, er det 1 mia. kr.? Eller mener fru Pia Gjellerup, at man skal tage penge væk for at undgå, at vi behandler de forkerte patienter?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Med hensyn til hr. Eyvind Vesselbos sammenstilling af disse noget farverige eksempler på, hvad der kan bruges penge til, tror jeg sådan set ikke, hvis han vil overføre de penge til sundhedsvæsenet, at det vil føre til nogen skævvridninger. Det tror jeg såmænd ikke. Så det er ikke dér, problemet ligger.

Det er – og det er til hr. Søren Gade – en vurdering fra dem, der er allertættest på, hvad det handler om, nemlig dem, der driver sygehuse, og regeringen, den daværende regering, der også ved, hvad der er af ressourcer personalemæssigt. Det er dem, der i fællesskab vurderede